

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 250/2016
16.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Марине Говедарице, чланова већа, у парници тужиље С.К. из Н., чији је пуномоћник Б.П.А., адвокат из Н., против тужене П.с. и с.с. Н. д.о.о. Н., чији је пуномоћник С.И., адвокат из Н., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2528/15 од 05.11.2015. године, у седници одржаној 16.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 2528/15 од 05.11.2015. године и предмет враћа другостепеном суду на поновно одлучивање о жалби тужиље.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2776/14 од 13.05.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи као незаконито решење директора тужене бр. 78 од 15.09.2011. године, да се обавезе тужена да тужиљу врати на рад и призна јој сва права по основу рада почев од 21.09.2011. године, као и да јој накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке обавезана је тужиља да туженом на име трошкова парничног поступка иплати 144.000,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж1 2528/15 од 05.11.2015. године одбио као неосновану жалбу тужиље и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11), који се примењује на основу члана 506. став 2. истог закона, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиље основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је код тужене према уговору о раду од 01.03.2010. године обављала послове саветодавца за воћарство и виноградарство у Одељењу за саветодавне послове. Решењем туженог од 15.09.2011. године тужили је отказан уговор о раду јер је учинила повреду радне дисциплине, тако што је поступила супротно захтеву директора од 28.06.2011. године, одбила је да прими позив за примопредају документације дана 30.06.2011. године, није приступила по позиву директора 01.07.2011. године у његову канцеларију, а документацију коју је требала да преда оставила без наложене пратеће документације и поступка примопредаје на поду пролазне собе техничког секретара 30.06.2011. године, чиме су се стекли услови за отказ уговора о раду тужили на основу члана 179. тачка 3. Закона о раду. Дописом директора од 28.06.2011. године упућен је захтев за предају документације о стручним пословима који су обављани у периоду од 2006. до 2011. године, између осталог и тужили, те да се тражени подаци исписани у електронској форми предају у штампаној форми. Наведено је и то да се табеле и упутства за доставу документације налазе у фолдеру „преузимање“ у рачунару техничког секретара, да ће све табле бити предате вишој стручној истанци Министарства и да је рок за предају 10 дана. Дописом од 30.06.2011. године тужила се изјаснила да по предмету бр.487 од 28.06.2011. године доставља комплетну документацију коју поседује о стручним пословима за период 2006. – 2010. године и да су евентуални допунски захтеви излишни, јер је предата сва документација. На том допису директор туженог је написао да нису достављене попуњене електронске табеле и 30.06.2011. године упутио је позив тужили бр. 498/2 да 01.07.2011. године у 08,00 часова изврши службену примопредају тражене службене документације у његовој канцеларији, те да ће се свако неодрживање на позив сматрати тежом повредом радне дужности. На основу исказа тужиле саслушане у својству странке утврђено је да је била упозната са садржином овог позива. Записником бр. 499 од 30.06.2011. године констатовано је да су запослени, међу њима и тужила, одбили да приме позив директора, па су позиви стављени на огласну таблу. Тужили је достављено упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду на које се тужила изјаснила.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев тужиле на основу одредбе члана 179. тачка 3. Закона о раду, са образложењем да је тужила својим понашањем у тој мери одступила од уобичајених правила понашања, будући да није ни покушала да изврши налог директора, већ је целокупну документацију која садржи потребне податке оставила у канцеларији техничког секретара без поштовања поступка примопредаје.

По схватању овог суда, ревизијом се основано указује на погрешну примену материјалног права, због чега ни чињенично стање није у потпуности утврђено.

Решењем Врховног касационог суда Рев2 127/14 од 08.07.2014. године укинута су нижестепене пресуде и предмет враћен на поновно одлучивање о жалби тужиле, уз образложење да су нижестепени судови пропустили да утврде да ли је

тужиља извршила своју обавезу по налогу директора од 28.06.2011. године и разлоге непопуњавања електронских табела ако их није предала туженој, те да судови законитост решења о отказу уговора о раду оцене само према овим околностима, имајући у виду и наводе тужиље и доказе које је за непопуњавање електронских табела изнела у току поступка.

Међутим, другостепени суд је након укидања одлуке од стране Врховног касационог суда донео исту одлуку, а да није одржао расправу и расправио спорно правно питање. Из наведених разлога, ревизијом се, по оцени Врховног касационог суда, основано указује на погрешну примену материјалног права, због чега ни чињенично стање није у потпуности утврђено. Наиме, Апелациони суд је морао да отвори расправу, на којој ће да саслуша тужиљу на околности везане за допис директора од 28.06.2011. године, на основу кога ће закључити да ли понашање тужиље представља повреду радне дисциплине.

У поновном поступку другостепени суд ће одржати расправу, отклонити указане недостатке и донети закониту и правилну одлуку.

На основу члана 416. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић, с.р.**